

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

**КОНСТРУКЦІЇ СТІН ІЗ БЛОКІВ З НІЗДРЮВАТОГО
БЕТОНУ АВТОКЛАВНОГО ТВЕРДНЕННЯ**

Загальні технічні умови

ДСТУ Б В.2.6-195:2013

Видання офіційне

Київ

Міністерство регіонального розвитку, будівництва
та житлово-комунального господарства України

2014

11.7 Армування

11.7.1 Армування несучих стін необхідно виконувати задля уникнення тріщин, що можуть утворитися під дією різного роду навантажень.

11.7.2 У загальному випадку необхідно армувати:

- поздовжні стіни, що піддаються бічним навантаженням;
- фрагменти конструкцій стін з підвищеним навантаженням;
- перший ряд блоків на цоколі або фундаменті;
- кожний четвертий ряд блоків;
- залізобетонний пояс по периметру плит збірного перекриття;
- ряд блоків під віконними прорізами (на ширину віконного отвору плюс 900 мм в кожную сторону від прорізу);
- перемички на основі U-подібних блоків.

11.7.3 Для армування несучих стін необхідно використовувати арматуру класу А400С згідно з ДСТУ 3760 діаметром від 6 мм до 8 мм.

Арматуру необхідно закладати в шви кладки або в спеціально влаштовані армопояси. При мурованні кладки на клею арматура повинна вкладатись у відповідні штраби, що мають бути виконані на верхній грані блоків ряду. Розташовувати арматуру слід на відстані близько 60 мм від країв блока. При армуванні кладки товщиною 250 мм і більше в кожен рівень, що армується, укладають по два прутки арматури, при товщині кладки менше 250 мм – один.

11.7.4 Наскрізне проходження арматури через деформаційні шви не допускається.

11.8 Ненесучі стіни, що заповнюють каркас

11.8.1 Зовнішні стіни використовують в якості ненесучих стін, що заповнюють залізобетонний, металевий, дерев'яний каркаси при каркасному будівництві.

11.8.2 Кладку зовнішніх і внутрішніх стін влаштовують на перекритті. Перший ряд блоків кладки необхідно встановлювати на цементно-піщаний розчин. Кладку не доводять до нижньої відмітки верхнього перекриття на відстань від 20 мм до 30 мм. Утворений проміжок необхідно заповнити еластичним матеріалом: мінераловатною плитою, монтажною піною тощо.

Кладку одношарових зовнішніх стін при монолітно-каркасному будівництві необхідно влаштовувати на перекриття з напуском, що не перевищує $\frac{1}{3}$ товщини блока.

11.8.3 Стіни, що заповнюють каркас, необхідно з'єднувати з каркасом вздовж верхнього горизонтального краю стіни – з нижньою частиною балки чи перекриття та вздовж вертикальних країв стіни – з колонами чи діафрагмами.

Кріплення можливо здійснювати за допомогою металевих закладних деталей з нержавіючої або оцинкованої сталі, що механічно кріплять за допомогою анкерів до несучих елементів каркасу і вкладаються у попередньо виконані пази в блоках, з подальшим заповненням пазів цементно-піщаним або клейовим розчином.

11.8.4 Для розрахунку несучої здатності анкерів необхідно враховувати одночасний вплив наступних чинників:

- горизонтального вітрового навантаження;
- сили взаємодії шарів стін колодязної кладки або шару кладки з блоків з опоряджувальним шаром.

11.8.5 При визначенні несучої здатності анкерів необхідно враховувати всі відхилення від прямолінійної дії і пошкодження матеріалу, включаючи вірогідність крихкого руйнування, яке викликане різними деформаціями, що виникають під час будівництва та після нього.

11.8.6 При виборі анкерів необхідно передбачати можливість відносного зсуву шарів стіни без їх пошкодження.

11.8.7 У монолітно-каркасних будівлях по торцевій поверхні залізобетонних елементів каркаса, що виходять на фасад, необхідно встановлювати теплоізоляційні вкладиші з ефективного плитного утеплювача або боків з теплоізоляційного ніздрюватого бетону.